

Valentiniánuszi magyarázat

[...] belép [...] a bőség [...] azok, akik [...] beszélni fognak az én szolgálatomról azoknak, akik az anyémek és azoknak, akik az anyémek lesznek. Továbbá, ezek azok, akik megismerték őt, ki is, az Atya, vagyis a Mindenség Gyökere, a Kimondhatatlan egy, aki a Monádban lakozik. Egyedül lakozik a csendben, és a csend nyugalom, hiszen mégiscsak ő Monád volt, és senki más sem volt őelőtte. A Diádban lakozik és az ő Párjában, és az ő Párja a Csend. És birtokolta a Mindenséget, őbenne lakoznak. És ami a Szándékot és a Kitartást illeti, a Szeretetet és az Állandóságot, ezek valóban nem-nemzetek.

Isten létrejött: a Fiú, Mindenség Tudata, azaz a Mindenség gyökeréből való, sőt, az Ő Gondolata az eredő, hiszen őbenne volt (a Fiú) a Tudatában. A Mindenség képviselőjében, idegen gondolatot kapott, hiszen őelőtte semmi sem volt. Arról a helyről ő volt az, aki elköltözött [...] feltörő forrás. Most pedig ez a Gyökere a Mindenségnek és a Monádnak, anélkül, hogy bárki lenne őelőtte. Most elérkezett a második forrás, a csendben létezik, és egyedül vele beszél. És a Negyedik, ezzel összhangban ő, aki lekorlátozta saját magát a Negyedikben: miközben a három-száz-hatvanadikban lakozik, ő hozta először önmagát létre, és a Második kinyilatkoztatta az ő szándékát, és a Negyedikben ő kiterjesztette önmagát.

Miközben ezek a dolgok a Mindenség Gyökerének köszönhetőek, a magunk részéről lépünk be az ő kinyilatkoztatásába és jóságába és az ő alászállásába és a Mindenségbe, azaz a Fiúba, a Mindenség Atyjába, és a Szellem tudatába, hiszen ő birtokolta ezt korábban [...]. Ő a forrás. Ő az, aki megjelenik a Csendben, és ő a Mindenek Tudata, lakozván másodlagosan az Élettel. Mivel ő a Mindenség kivetítője és az Atya elsődleges hiposztázisa, (lényeg, isteni személy), azaz a Gondolat és az ő alászállása.

Amikor akarta, az Első Atya kinyilatkoztatta önmagát őbenne. Hiszen, végül is, miatta, a kinyilatkoztatás lehetséges a Mindenség számára, a magam részéről a Mindenséget, „a Mindenség iránti vágyak” nevezem. És vett megragadott egy gondolatot, a Mindenséggel kapcsolatosan – a magam részéről a gondolatot „Monogenesz”-nek (első szülött, egyetlen szülött) nevezem. Mivel most Isten elhozta az Igazságot, azt, aki dicsőíti a Mindenség Gyökerét. Így ő az, aki kinyilvánította magát a Monogeneszben, és őbenne ő kinyilatkoztatta a Kimondhatatlan Egyet [...] az Igazság. Látták őt a Monádban és a Diádban az a Tetrádban lakozni. Először a Monogeneszt és a Korlátot hozta létre. És a Korlát a Mindenség elválasztója és a Mindenség megerősítője, mivel ők [...] a száz [...]. Ő a Tudat [...] a Fiú. Teljes egészében kimondhatatlan a Mindenség számára, és ő a megerősítés és a Mindenség hiposztázisa, a csendes fátyol, az igaz Főpap, az akinek hatalmában áll belépni a Szentek Szentjébe, kinyilatkoztatva az Eónok dicsőségét és létrehozva bőséges <illatot>. A Kelet [...] mely őbenne van. ő az, aki kinyilatkoztatta önmagát, mint legfőbb szentélyt és a Mindenség kincstárát. És ő körülvette a Mindenséget, ő, aki magasabb, mint a Mindenség. Ezek, a maguk részéről elküldték Krisztust, hogy alapítsa meg őt (nőnem), éppen úgy, miként ők alapították meg, az ő (nőnem) alászállása előtt. és azt mondják vele (hímnem) kapcsolatban: [...] Ő nem megtestesülés, ellenkezőleg, láthatatlan azok számára, akik megmaradnak a Korlátban belül. És négy hatalmasságot birtokolt: az elválasztót és a megerősítőt, a forma-ellátót és a hatóanyag-előállítót. Bizonyára mi egyedül észlelnénk az ő jelenlétüket, és az időt, és a helyet melyet a képmások megerősítettek, mert rendelkeznek [...] ezekről a helyekről [...] a Szeretet [...] áradt [...] a teljes Pleroma. A kitartás mindig megmarad, és [...] az is [...] az idő [...] több [...] vagyis az ő hatalmas szeretetének bizonyítéka.

Így hát miért az elválasztó, és a megerősítő és a hatóanyag-előállító és a forma-ellátó miként mások, mondták meg? Mivel azt mondják, a Korlátra vonatkozóan, hogy két hatalmassággal rendelkezik, az elválasztóval és a megerősítővel, hiszen elválasztja a Mélységet az Eónoktól, azért, hogy [...] Ezek azután [...] a Mélység [...]. Mivel [...] a formája [...] az Igazság Atyja [...] mondták, hogy Krisztus [...] a Szellem [...] Monogenesz [...] rendelkezik [...].

Nagyszerű és szükséges dolog számunkra, hogy nagyobb szorgalommal kutassunk és kitartással azon szent szövegek után, melyek hirdetik az elképzeléseket. Nagyjából erről szól az ősi mondás: „Az Isten által hirdettek.” Ismerjük meg tehát az ő mérhetetlen gazdagságát! Azt szerette volna [...] szolgaság. Nem vált [...] az ő életük [...]. Rendíthetetlenül tekintenek az ő tudás könyvükre és úgy tekintenek a másokra, mint egymás megjelenéseire.

Így a Tetrád kivetítette a Tetrádot, mely az, aki tartalmazza az Igét és az Életet és az Embert és az Egyházat. Most pedig a Nem-teremtett kivetítette a Igét és az Életet. az Ige a Kimondhatatlan Egy dicsőségére, miközben az Élet a Csend dicsőségére, és az Ember a saját dicsőségére, míg az Egyház az Igazság

dicsőségére. Így azután a Tetrád nemzette a Nem-teremtett (Tetrád) képmása szerint. És a Tetrád nemzette [...] a Dekádát az Igéből és az Életből, a Dodekádát az Emberből, és az Egyház lett a Triakontád. Továbbá, az aki az Eónok Triakontádjából származik, aki meghozza a Triakontád gyümölcsseit. Közösen lépnek be, ám egyenként jönnek létre, megszabadulván az Eónoktól és a Semmit-nem-tartalmazhatóktól. És a Semmit-nem-tartalmazhatók, hiszen egyszer rátekintettek, dicsőítették az Elmét, mivel ő Semmit-nem-tartalmazható, aki a Pleromában létezik.

A Dekád azonban az Igéből és az Életből dekádokat hozott létre, azért, hogy a Pleromát százra tegye, és a Dodekád az Emberből és az Egyházból származik, és a Triakontádot arra készítette, hogy legyen a háromszázhatvan, az év Pleromája miatt. És az Úr éve [...tökéletes...] tökéletes [...] összhangban a [...] Korlát és [...] Korlát [...] és nagyság, amely [...] a jóság [...] őt. Az Élet [...] szenved [...] az arc által [...] a Pleroma jelenlétében [...] melyet ő szeretett volna [...]. És azt szeretette volna, hogy elmenjen a Harmadik – révén az Ember syzygyja és az Egyház, azaz Szófia – hogy felülmúlja a Triakontádot és hozza el a Pleromát [...] az ő (hímnem) [...] hanem [...] és ő (nőnem) [...] a Mindenség [...] hanem [...] aki [...] a Mindenség [...]. Ő készítette [...] a gondolatokat és [...] a Pleromát az Ige által [...] az ő (hímnem) teste. Ezek azután az Eónok, melyek hasonlatosak hozzájuk. Azután az Ige beléhatolt, miként az korábban elmondtam, és az is, aki a Semmit-nem-tartalmazhatóval jön létre [...] öleltük [...] létre [...] elrejtette őt a [...] a syzygy és [...] a mozgás és [...] kisugározni a Krisztust [...] és a magokat [...] a keresztnek, hiszen [...] a körömséb lenyomata [...] tökéletesség. Mivel kellően tökéletes forma, hogy felemelkedjen a Pleromába, egyáltalán nem akart beleegyezni a szenvedésbe, ám visszatartották [...] őt (hímnem) a Korlát révén, vagyis a syzygy, mivel az ő (nőnem) kiigazítása nem történik meg senki által, kivéve az ő saját Fiát, aki egyedül a teljes isteniség. Önmagában lévő szándéka volt, hogy elhagyja a hatalmasságokat és alászáll. És ezen a dolgok (szenvedélyek miatt) Szófia szenvedett a fia után aki felemelkedett tőle, hiszen tudta (nőnem), hogy a [...]-ban lakozik (nőnem), egységben és helyreállításban. Megállították őket [...] a felebarátok [...] ezek. A [...] nem tette [...] váltam [...]. Kik igazából ők? A [...] másrésztől, megállították őt (nőnem) [...] másrészt [...], a [...] -val. Őt (nőnem). Ezek egyébként azok, akik kerestek engem, ezek, akik [...] ezek, akik tekintetbe veszik [...] a halál. Megállították őket [...] őt (nőnem) és ő megtért és könyörgött az igazság Atyjához, mondván: „Add meg nekem, hogy megtagadjam a hitvesem, ezért túl vagyok a megerősítésen is. Megérdemlem a dolgokat (szenvedélyeket, melyeket) elszenvedek. Egykor a Pleromában lakoztam létrehozván az Eónokat és gyümölcsöt hordozván hitvesemmel.” És ő (nőnem) tudta, mi volt ő és mivé vált.

Így hát mindketten szenvedtek; azt mondták, nevetve mondja (nőnem), hogy egyedül maradt és utánozta a Semmit-nem-tartalmazhatót, miközben azt mondta, hogy elszakította magát a hitvesétől. [...] Valójában Jézus és Szófia kinyilatkoztatta a teremtményt. Hiszen, végül is, Szófia magjai hiányosak és alakatlanok, Jézus kigondolt egy teremtményt ebből a fajtából és magokká tette, miközben Szófia vele dolgozott. Mivel ők forma nélküli magok, ő (hímnem) alászállt és létrehozta az Eónok Pleromáját, melyek azon a helyen voltak, hiszen még a nem-teremtettek is azon Eónok közül a Pleroma és a Semmit-nem-tartalmazható Atya mintázatát viselik. A Nem-Teremtett hozta létre a Nem-teremtett mintázatát, mivel a Nem-teremtettől az, akit az Atya formába öltött. A teremtmény azonban az elő-létező dolgok árnyéka. Továbbá, az a Jézus alkotta meg a teremtményt, és ő szenvedélyből dolgozott, körbevéve a magokkal. És elválasztotta őket egyiket a másiktól és a jobb szenvedélyeket beléhelyezte a szellembe és a rosszabbakat a testbe.

Most pedig, valamennyi szenvedély között az első [...] sem [...] őt, végül is, Pronoia idézte elő a javítást, hogy kivetítse az árnyékait és a képeit azoknak, akik elejétől fogva léteznek és azoknak, akik vannak, és azoknak, akik lesznek. Ez tehát a Jézusban hívők felmentése, az ő kedvéért, aki leírta a Mindenséget, a képmásokkal és képekkel és árnyékokkal.

Ezután Jézus további dolgokat (hozott létre), létrehozta, Mindazokat a Pleromában és a syzygyben, vagyis az angyalokat. Egyidejűleg a Pleromával való megegyezéssel az ő (nőnem) hitvese kivetítette az angyalokat, mivel ő (hímnem) engedelmeskedett az Atya szándékának. Mivel ez az Atya akarata: nem megengedni semmi megtörténtét a Pleromában eltekintve a syzygytól. Még egyszer, az Atya akarata: gyümölcsöt létrehozni és hordozni, mindig. Az hogy neki (nőnem) szenvedni kellene, nem volt az Atya szándéka, hiszen ő (nőnem) egyedül lakozik, önmagában, a hitvese nélkül. Had [...] egy másikat [...] a Második [...] a másiknak a fia [...] a világ Tetrádjá. És ez a Tetrád gyümölcsöt hozott, mintha a világ Pleromája egy Hebdomad lenne. És bevezetett képeket és képmásokat és angyalokat és arkangyalokat, istenségeket és szolgálkat.

Amikor mindezeket a dolgokat Pronoia véghezvitte Jézusnak a [...] aki [...] a magok [...] a Monogenesznek [...]. Valójában ők szellemiek és testiek, a mennyeiek és a földiek. Ilyen helyre tette őket és efféle iskolába, a tanítás és a forma miatt.

Továbbá, a Demiurgosz elkezdte az ember teremtését összhangban az ő képével egyrésztől, és másrésztől, azok képmásának megfelelően, akik kezdettől fogva léteznek. Ez volt az a fajta lakóhely, melyet ő

(nőnem) használt a magok számára, nevezetesen [...elkülönül...] Isten. Amikor ők [...] az ember részéről, hiszen valójában a Gonosz az egyik isteni lény. Ő (hímnem) eltávolította magát és megragadta az egész terét a kapuknak és, kiűzte a saját gyökerét arról a helyről a testben és a halott testben, mivel ő burkolta be az Isten emberét. És Ádám elvetette őt. Ezért fiaikat szerzett, akik feldühítették egymást. És Káin megölte Ábelt, az ő fivérét, mivel a Demiurgosz beléjük lehelte az ő szellemét. És ott zajlott le a harc a hitehagyott angyalok és az emberiség között, akik a jobb oldalon és akik a bal oldalon voltak, azok között akik a mennyben és akik a földön voltak, a szellemek a testtel és a Gonosz az Isten ellen. Ezért az angyalok vágytak az emberek lányai után és lejöttek testbe, azért, hogy az Isten létrehozza az özönvizet. És ő szinte sajnálta, hogy megteremtette a világot [...] a hitves és Szófia és az ő Fia és az angyalok és a magok. Ám a syzygy a teljes egy, és Szófia és Jézus és az angyalok és a magok a Pleroma képei. Továbbá, a Demiurgosz árnyékot vetett a syzygyre és a Pleromára és Jézusra és Szófiára és az angyalokra és a magokra. A teljes egy dicsőítette Szófiát, a kép dicsőítette az Igazságot. És a magok dicsősége, és Jézus, azok a Csendből és Monogeneszből. És a férfi angyalok, és a termékenyek a nők közül, valamennyien Pleromák. Továbbá, amikor csak Szófia megkapja az ő hitvesét és Jézus megkapja a Krisztust és a magokat és az angyalokat, akkor a Pleroma meg fogja kapni Szófiát örömezzéssel, és a Mindenség egységben lesz és megbékélésben. Mert ezáltal az Eónok növekedtek, mivel ők tudták, hogy változniuk kell, anélkül, hogy változnának.

Fordította: Aranyi László

Like Share Sign Up to see what your friends like.

Vissza a nyitólapra